

இணக்கத்தன்மை என்றால் என்ன?

இறையியலைக் குறித்த கேள்விகள்

இணக்கத்தன்மை என்பது ஒவ்வொரு நிகழ்வும் காரணத்தால் தீர்மானிக்கப்பட்டது, நியமிக்கப்பட்டது, மற்றும்/அல்லது தேவனால் ஆணையிடப்பட்டது (அதாவது, நிர்ணயவாதம், விதிவசவாதத்துடன் குழப்பமடையக்கூடாது) என்ற இறையியல் முன்மொழிவை—மனிதனின் சுதந்திரமான விருப்பத்துடன் சரிசெய்யும் முயற்சியாகும். முதலில் கிரேக்க ஸ்டோயிக்ஸ் மற்றும் பின்னர் தாமஸ் ஹோப்ஸ் மற்றும் டேவிட் ஹியூம் போன்ற எண்ணற்ற தத்துவஞானிகளாலும், அகஸ்டின் ஆஃப் ஹிப்போ மற்றும் ஜான் கால்வின் போன்ற இறையியலாளர்களின் இறையியல் கண்ணோட்டத்திலிருந்தும் முதலில் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது, சுதந்திரமான விருப்பத்தின் இணக்கமான கருத்து சுதந்திரமானது என்றாலும் மனிதனின் விருப்பம் நிர்ணயவாதத்தின் முன்மொழிவுடன் ஒப்புரவாக்கமுடியாததாகத் தோன்றினாலும், அவை இரண்டும் உள்ளன மற்றும் ஒன்றுக்கொன்று "இணக்கமானவை".

சுதந்திரமான விருப்பத்தின் இணக்கமான கருத்தின் அடித்தளத்தால் "சித்தம்" வரையறுக்கப்படுகிறது. ஒரு

இறையியல் கண்ணோட்டத்தில், சித்தத்தின் வரையறையானது வெளிப்படுத்தப்பட்ட, முதல் பாவத்தின் வேதாகம சத்தியங்கள் மற்றும் மனிதனின் ஆவிக்குரிய சீரழிவின் வெளிச்சத்தில் பார்க்கப்படுகிறது. இந்த இரண்டு சத்தியங்களும் விழுந்துபோன மனிதனை "பாவக்கட்டில் அகப்பட்டவன்" (அப்போஸ்தலர் 8:23), "பாவத்திற்கு அடிமை" (யோவான் 8:34; ரோமர் 6:16-17) மற்றும் பாவம் என்கிற எஜமானிடம் உட்பட்டவையாக (ரோமர் 6:14) மட்டுமே "விருப்பம்" வரையறையை வழங்குகின்றன. அதுபோல, மனிதனுடைய விருப்பம் தன் விருப்பப்படி செய்ய "சுதந்திரம்" உண்டு என்றாலும், அது தன் சுபாவத்தின்படி செயல்படவே விரும்புகிறது, மேலும் விழுந்துபோன சித்தத்தின் தன்மை பாவமாக இருப்பதால், விழுந்துபோன மனிதனின் இருதயத்தின் எண்ணங்களின் ஒவ்வொரு நோக்கமும் "பொல்லாப்பு மட்டுமே தொடர்ந்து" இருந்தது (ஆதியாகமம் 6:5; ஆதியாகமம் 8:21). அவர், ஆன்மீக ரீதியில் நல்லதுக்கு (ரோமர் 8:7-8; 1 கொரிந்தியர் 2:14) இயற்கையாகவே கலகம் செய்கிறான், மேலும் "கிளர்ச்சியில் மட்டுமே வளைந்துள்ளான்" (நீதிமொழிகள் 17:11). அடிப்படையில், மனிதன் தான் விரும்பியபடி செய்ய "சுதந்திரமாக" இருக்கிறான், அவன் அதைத்தான் செய்கிறான், ஆனால்

மனிதன் தன் சுபாவத்திற்கு முரணானதைச் செய்ய முடியாது. மனிதன் தன் "விருப்பம்" செய்வது அவனுடைய சுபாவத்திற்கு உட்பட்டு மட்டுமே தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

இங்குதான் இணக்கத்தன்மை என்பது மனிதனுக்கு சுதந்திரமான விருப்பத்தையும், "சுதந்திரமான முகவராக" இருப்பதையும் வேறுபடுத்துகிறது. மனிதன் தனது சுபாவத்தால் அல்லது இயற்கையின் விதிகளால் தீர்மானிக்கப்படுவதைத் தேர்ந்தெடுக்க "சுதந்திரம்" இருக்கிறது. விளக்குவதற்கு, இயற்கையின் விதிகள் மனிதனால் பறக்க முடியாது என்பதைத் தடுக்கிறது, ஆனால் இது மனிதன் சுதந்திரமாக இல்லை என்பதற்கு அர்த்தமல்ல. முகவராகிய, மனிதன், அவனது சுபாவம் அல்லது இயற்கையின் விதிகள் எதைச் செய்ய அனுமதிக்கிறதோ அதைச் செய்ய மட்டுமே சுதந்திரம் உள்ளது. இறையியல் ரீதியாகப் பேசினால், ஜென்மசுபாவமுள்ள மனிதன் தேவனுடைய பிரமாணத்திற்குத் தானாக தன்னைக் கீழ்ப்படுத்திக்கொள்ள முடியாவிட்டாலும் (ரோமர் 8:7-8) கிறிஸ்துவிடம் வர இயலாமல் போனாலும், பிதா அவனைத் தன்னிடமாய் இழுத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும் (யோவான் 6:44), ஜென்மசுபாவமுள்ள மனிதன் இன்னும் சுதந்திரமாக அவனது சுபாவத்தின் படியே செயல்படுகிறான். அவன் சுதந்திரமாகவும் சுறுசுறுப்பாகவும் சத்தியத்தை அநீதியில் அடக்குகிறான்

(ரோமர் 1:18) ஏனென்றால் அவனுடைய சுபாவம் அவனை வேறுவிதமாக செய்ய அனுமதிக்காது (யோபு 15:14-16; சங்கீதம் 14:1-3; 53:1-3; எரேமியா 13:23; ரோமர் 3:10-11). இந்த கருத்தை இயேசு உறுதிப்படுத்தியதற்கு இரண்டு நல்ல உதாரணங்களை மத்தேயு 7:16-27 மற்றும் மத்தேயு 12:34-37 இல் காணலாம்.

சுய செயலாண்மை மற்றும் சுய சித்தத்திற்கு இடையே உள்ள வேறுபாட்டுடன், இணக்கத்தன்மை என்பது மனிதனின் சுதந்திர அமைப்பின் தன்மையை தீர்மானிக்கிறது மற்றும்/அல்லது தேவனுடைய சர்வஞானமுள்ள தன்மையின் வேதாகமச் சத்தியம் என அறியப்படும் இறையியல் முன்மொழிவைக் குறிக்கிறது. ஒரு மனிதனின் செயல்கள் எப்பொழுதும் நிகழும் (அதாவது, எதிர்காலம் மாற்றத்திற்கு உட்பட்டது அல்ல) மற்றும் நிகழ்ந்ததைத் தவிர வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது என்றால், அவனது செயல்களுக்கு எவ்வாறு பொறுப்புக் கூற முடியும் என்பது அடிப்படை பிரச்சினை. இந்த சிக்கலைக் குறிக்கும் ஏராளமான வேதப் பகுதிகள் இருந்தாலும், ஆராய மூன்று முக்கிய வேதப்பகுதிகள் உள்ளன.

யோசேப்பு மற்றும் அவனது சகோதரர்களின் கதை

முதலாவது யோசேப்பு மற்றும் அவனது சகோதரர்களின் கதை (ஆதியாகமம் 37). யோசேப்பு அவனது சகோதரர்களால் வெறுக்கப்பட்டான், ஏனெனில் அவர்களின் தகப்பனான யாக்கோபு, அவருடைய மற்ற குமாரர்களை விட யோசேப்பை அதிகமாக நேசித்தார் (ஆதியாகமம் 37:3) மற்றும் யோசேப்பின் சொப்பனங்கள் மற்றும் அவற்றின் விளக்கம் (ஆதியாகமம் 37:5-11). உகந்த நேரத்தில், யோசேப்பின் சகோதரர்கள் அவனை மீதியானிய வியாபாரிகளுக்கு அடிமையாக விற்றனர். பின்னர் அவர்கள் யோசேப்பு ஒரு மிருகத்தால் தாக்கப்பட்டதாக கூறி தங்கள் தகப்பனை ஏமாற்றுவதற்காக கொல்லப்பட்ட ஆட்டின் இரத்தத்தில் அவனது ஆடையை தோய்த்தார்கள் (ஆதியாகமம் 37:18-33). பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, கர்த்தரால் யோசேப்பு ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட காலத்தில், ஜோசப்பின் சகோதரர்கள் அவரை எகிப்தில் சந்திக்கிறார்கள், யோசேப்பு அவர்களுக்கு தன்னை வெளிப்படுத்துகிறான் (ஆதியாகமம் 45:3-4). யோசேப்பு தனது சகோதரர்களுடனான விவாதம் தான் இந்த பிரச்சினைக்கு மிகவும் பொருத்தமானது:

“ஆதலால் நீங்கள் அல்ல, தேவனே என்னை இவ்விடத்துக்கு அனுப்பி, என்னைப் பார்வோனுக்குத் தகப்பனாகவும், அவர்

குடும்பம் அனைத்திற்கும் கர்த்தனாகவும், எகிப்துதேசம் முழுதுக்கும் அதிபதியாகவும் வைத்தார்" (ஆதியாகமம் 45:8).

இந்த கூற்றில் ஆச்சரியப்படுத்துவது என்னவென்றால், யோசேப்பு முன்பு தனது சகோதரர்கள் அவனை எகிப்துக்கு விற்றதாகக் கூறியிருந்தான் (ஆதியாகமம் 45:4-5). சில அதிகாரங்களுக்குப் பிறகு, இணக்கத்தன்மையின் கருத்து வழங்கப்படுகிறது:

"நீங்கள் எனக்குத் தீமைசெய்ய நினைத்தீர்கள்; தேவனோ, இப்பொழுது நடந்துவருகிறபடியே, வெகு ஜனங்களை உயிரோடே காக்கும்படிக்கு, அதை நன்மையாக முடியப்பண்ணினார்" (ஆதியாகமம் 50:20).

உண்மையில், யோசேப்பை எகிப்துக்கு விற்றது சகோதரர்கள்தான் என்று ஆதியாகமத்தின் கதை சொல்லுகிறது. இருப்பினும், தேவன் அப்படிச் செய்தார் என்பதை யோசேப்பு தெளிவுபடுத்துகிறார். இணக்கத்தன்மை என்ற கருத்தை நிராகரிப்பவர்கள், இந்த வசனம், யோசேப்பின் சகோதரர்களின் செயல்களை தேவன் நன்மைக்காக "பயன்படுத்தினார்" என்று வெறுமனே கூறுகின்றனர். இருப்பினும், வசனம் கூறுவது இதுவல்ல. ஆதியாகமம் 45-50 வரை, (1) யோசேப்பின் சகோதரர்கள் யோசேப்பை எகிப்துக்கு

அனுப்பினார்கள், (2) தேவன் யோசேப்பை எகிப்துக்கு அனுப்பியிருந்தார், (3) யோசேப்பின் சகோதரர்கள் யோசேப்பை எகிப்துக்கு அனுப்புவதில் தீய எண்ணம் கொண்டிருந்தனர், மேலும் (4) யோசேப்பை எகிப்துக்கு அனுப்புவதில் தேவன் நல்ல எண்ணம் கொண்டிருந்தார். எனவே, யோசேப்பை எகிப்துக்கு அனுப்பியது யார் என்பதுதான் கேள்வி. திகைப்பூட்டும் பதில் என்னவென்றால், யோசேப்பின் சகோதரர்களும் தேவனும் செய்தார்கள் என்பதாகும். இது இருதரத்தார்களால் மேற்கொள்ளப்படும் ஒரு செயலாகும், யோசேப்பின் சகோதரர்களும் தேவனும் அதை ஒரே நேரத்தில் செய்கிறார்கள்.

அசீரியாவின் ஒப்புக்கொடுத்தல்

இணக்கத்தன்மையை வெளிப்படுத்தும் இரண்டாவது வேதப்பகுதி ஏசாயா 10 இல் காணப்படுகிறது, இது தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு ஒரு தீர்க்கதரிசன எச்சரிக்கை பத்தியாகும். உபாகமம் 28-29 ல் தெய்வீக வாக்குத்தத்தத்தின்படி, தேவன் தம் ஜனங்களை அவர்களின் பாவங்களுக்காக தண்டிக்க ஒரு தேசத்தை அனுப்புகிறார். ஏசாயா 10:6, அசீரியா தேவனுடைய கோபத்தின் கோல் என்று கூறுகிறது, தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு எதிராக

"கோபமுட்டின ஜனத்தைக்கொள்ளையிடவும், சூறையாடவும், அதை வீதிகளின் சேற்றைப்போல் மிதித்துப்போடவும்" அவர்களுக்கு எதிராக "ஒப்புதல்" செய்யப்பட்டது. இருப்பினும், அசீரியாவைப் பற்றி தேவன் என்ன சொல்லுகிறார் என்பதைக் கவனியுங்கள்:

"அவனோ அப்படி எண்ணுகிறதில்லை, அவன் இருதயம் அப்படிப்பட்டதை நினைக்கிறதில்லை; அநேகம் ஜாதிகளை அழிக்கவும், சங்கரிக்கவுமே தன் மனதிலே நினைவுகொள்ளுகிறான்" (ஏசாயா 10:7, NASB).

அசீரிய படையெடுப்பில் தேவனுடைய நோக்கம் பாவத்திற்கு எதிராக அவருடைய நீதியான தீர்ப்பை வழங்குவதாகும், மேலும் அசீரியர்களின் நோக்கம் "பல தேசங்களை அழித்து நாசம் பண்ணுவதாகும்". இரண்டு வெவ்வேறு நோக்கங்கள், ஒரே செயலில், இந்த நோக்கத்தைக் கொண்டுவர இரண்டு வெவ்வேறு தரப்புகள் செயல்படுகின்றன. நாம் மேலும் வாசிக்கும்போது, இந்த நாசம் அவரால் தீர்மானிக்கப்பட்டு ஆணையிடப்பட்டாலும் (ஏசாயா 10:23), "அசீரிய ராஜாவின் ஆணவமுள்ள இருதயம் மற்றும் அவனுடைய ஆணவத்தின் ஆடம்பரத்திற்காக" அசீரியர்களை அவர் இன்னும் தண்டிப்பார் என்று தேவன் வெளிப்படுத்துகிறார் (ஏசாயா 10:12-ஐ ஏசாயா

10:15-யுடன் தொடர்புபடுத்திக் காணவும்). கீழ்ப்படியாத ஜனங்களின் நியாயத்தீர்ப்பை தேவன் தாமே தவறாமல் தீர்மானித்திருந்தாலும், அந்தத் நியாயத்தீர்ப்பைக் கொண்டுவந்தவர்களை அவர்களுடைய சொந்தச் செயல்களுக்குக் கணக்குக் கொடுக்கும்படிச் செய்கிறார்.

இயேசு கிறிஸ்துவின் சிலுவை மரணம்

இணக்கத்தன்மையைக் குறித்துப் பேசும் வேதாகமத்தின் மூன்றாவது பகுதி அப்போஸ்தலர் 4:23-28 இல் காணப்படுகிறது. அப்போஸ்தலர் 2:23-25 இல் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளபடி, கிறிஸ்துவின் சிலுவையில் மரணம் "தேவன் நிர்ணயித்திருந்த ஆலோசனையின்படியேயும், அவருடைய முன்னறிவின்படியேயும்" நிறைவேற்றப்பட்டது. ஏரோது, பொந்தியு பிலாத்து, புறஜாதிகள் மற்றும் இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் இயேசுவுக்கு எதிராக "ஒன்று கூடி" "உமது வல்லமையின்படி தீர்மானிக்கப்பட்டு, கட்டளையிடப்பட்டது" சம்பவித்தது என்றது (அப்போஸ்தலர் 4:27-28) மேலும் வெளிப்படுத்துகிறது. அது நடக்க வேண்டும் என்று முன்பே முடிவு செய்திருந்தது தெளிவாகிறது." கிறிஸ்து மரிக்க வேண்டும் என்று தேவன் தீர்மானித்திருந்தாலும், அவருடைய

மரணத்திற்கு காரணமானவர்கள் தங்கள் செயல்களுக்கு இன்னும் பொறுப்பேற்க வேண்டியிருந்தது. கிறிஸ்து துன்மார்க்கரால் கொல்லப்பட்டார், "ஆயினும் அவரை நொறுக்கித் துன்பப்படுத்துவது கர்த்தருடைய சித்தமாயிருந்தது" (ஏசாயா 53:10). மீண்டும் ஒருமுறை, "இயேசுவைக் கொன்றது யார்?" என்ற கேள்விக்கான பதில். தேவன் மற்றும் பொல்லாத ஜனங்கள் இரு நோக்கங்களும் ஒரே செயலில் இரண்டு தரப்பால் செயல்படுத்தப்படுகின்றன.

தேவன் தனிமனிதர்களின் இருதயங்களைக் கடினப்படுத்துவது போன்ற வேதாகமத்தின் மற்ற பகுதிகளும் ஒத்துப்போகின்றன. இணக்கத்தன்மை நமக்குக் குழப்பமாகத் தோன்றினாலும் (யோபு 9:10; ஏசாயா 55:8-11; ரோமர் 11:33), இந்த சத்தியம் தேவனால் வெளிப்படுத்தப்பட்டது, இதன் மூலம் அவருடைய இறையாண்மையின் ஆணை மனிதனின் விருப்பத்துடன் ஒப்புரவாக்கப்படுகிறது. தேவன் எல்லாவற்றின் மீதும் இறையாண்மை கொண்டவர் (சங்கீதம் 115:3, டேனியல் 4:35, மத்தேயு 10:29-30), தேவன் அனைத்தையும் அறிந்தவர் (யோபு 37:16; சங்கீதம் 147:5; 1 யோவான் 3:19-20), மற்றும் மனிதன் என்ன செய்கிறான் என்பதற்கு கணக்குக் கேட்கப்படுகிறான் (ஆதியாகமம் 18:25; அப்போஸ்தலர் 17:31; யூதா 1:15). மெய்யாகவே, அவருடைய வழிகள் புரிந்துகொள்ள

முடியாதவை (யோபு 9:10; ரோமர் 11:33), எனவே நாம் நம் முழு இருதயத்தோடும் கர்த்தரில் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும், நம்முடைய சொந்த புரிதலில் சாய்ந்து கொள்ளக்கூடாது (நீதிமொழிகள் 3:5-6).

மூலம் / Source: <https://www.gotquestions.org/Tamil/Tamil-compatibilism.html> | English: <https://www.gotquestions.org/compatibilism.html>

www.GotQuestions.org · <https://www.gotquestions.org/Tamil> · © Copyright
Got Questions Ministries · questions@gotquestions.org